

¹ Ein Psalm Davids. Von Gnade und Recht will ich singen und dir, HERR, lob sagen.² Ich handle vorsichtig und redlich bei denen, die mir zugehören, und wandle treulich in meinem Hause.³ Ich nehme mir keine böse Sache vor; ich hasse den Übeltäter und lasse ihn nicht bei mir bleiben.⁴ Ein verkehrtes Herz muß von mir weichen; den Bösen leide ich nicht. Der seinen Nächsten heimlich verleumdet, den vertilge ich; ich mag den nicht, der stolze Gebärde und hohen Mut hat.⁵ Meine Augen sehen nach den Treuen im Lande, daß sie bei mir wohnen; und habe gerne fromme Diener.⁷ Falsche Leute halte ich nicht in meinem Hause; die Lügner gedeihen bei mir nicht.⁸ Jeden Morgen will ich vertilgen alle Gottlosen im Lande, daß ich alle Übeltäter ausrotte aus der Stadt des HERRN.

لِدَاؤَدْ مَرْمُورْ.¹ لِرَحْمَةٍ وَحُكْمًا أَعْنِي. لَكَ، يَا رَبُّ، أُرِئُمْ.² أَتَعْقَلُ فِي طَرِيقٍ كَامِلٍ. تَمَّ تَأْتِي إِلَيَّ؟ أَسْلُكُ فِي كَمَالٍ قَلِيبِي فِي وَسْطِ بَيْتِي. لَا أَصُعُّ قُدَّامَ عَيْنِي أَمْرًا رَوِيًّا. عَمَلَ الرَّبُّعَانِ أَبْغَضْتُ، لَا يُلْصِقُ بِي. قَلْبٌ مُعَقَّبٌ يَبْعُدُ عَنِي، السَّرِيرُ لَا أَغْرُفُه. الَّذِي يَغْتَاثُ صَاحِبَةَ سِرَّاً هَذَا أَفْطَعُه، مُسْكِنُ الْعَيْنِ وَمُفْتَحُ الْقَلْبِ لَا أَحْتَمِلُه.⁶ عَيْنَايِ عَلَى أَمَنَاءِ الْأَرْضِ لِكَيْ أَخْلِسَهُمْ مَعِي. السَّالِكُ طَرِيقًا كَامِلًا هُوَ يَحْدُمُنِي.⁷ لَا يَسْكُنُ وَسْطَ بَيْتِي عَامِلًا غُشًّا، الْمُتَكَلِّمُ بِالْكَذِبِ لَا يَبْيَثُ أَمَامَ عَيْنِي.³ يَأْكِرًا أَيْدِي جَمِيعِ أَسْرَارِ الْأَرْضِ لَأَقْطَعَ مِنْ مَدِيَّةِ الرَّبِّ كُلَّ فَاعِلِي الِّإِيمَنِ.